

TARTU ÜLIKOOLI VILJANDI KULTUURIAKADEEMIA
Muusikaosakond
pärimusmuusika õppekava

Kristjan Kuusmik

Ei mandoliinid läe meelest

Loov-praktilise lõputöö kirjalik osa

Juhendaja: Villu Talsi
Kaitsmisele lubatud:.....

Viljandi 2019

SISUKORD

SISSEJUHATUS	3
1 ÕPIKOGEMUSTE KIRJELDUS JA ANALÜÜS.....	4
1.1 Muusika õppimine lapsepõlves	4
1.2 Eriala õpingud TÜ VKA-s	6
2 KONTSERDI KONTSEPTSIOON JA REPERTUAAR	9
2.1 Mikhli 1 polka + aadu polka	9
2.2 Minoorne labajalg.....	10
2.3 Külapolka	10
2.4 Mandoliini polka	10
2.5 Suveootus	10
2.6 Ida-Reiv.....	11
3 ETTEVALMISTUSPROTSESS	12
3.1 Diplomikontserdi proovid.....	12
3.2 Diplomikontserdi promovideo	12
KOKKUVÕTE.....	13
KASUTATUD ALLIKAD	14
LISAD.....	15
SUMMARY	21

SISSEJUHATUS

Loov-praktilise lõputöö kirjalikus osas annan ülevaate enda muusikalisest taustast ning õpingust Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemias (edaspidi TÜ VKA). Lisaks on veel ülevaade diplomikontserdi lugudest, kaasmuusikutest ja kontseptsioonist.

Kontserdi kavasse valisin lood, mis iseloomustavad minu õpinguid TÜ VKA-s, väljaspool TÜ VKA-t ning sobivad hästi minu muusikastiiliga. Repertuaaris on Eesti pärimusmuusikat, omaloomingut ning ka kaasmuusiku omaloomingut. Arranžeringud olen loonud ise, kuid mõne loo puhul on sündinud seaded ka teiste muusikutega koos.

Töö esimeses osas kirjeldan ja analüüsin enda õpinguid ning õpikogemust TÜ VKA-s, sellele eelnevat õppimist ning praegust tulemust. Teises osas annan ülevaate kontserti lugudest ja kava üldisest ülesehituses. Kolmandas osas kirjeldan ettevalmistusprotsessi ning töö juurde kuuluvad ka lisad, mille hulgas on ettekantavate palade kava ja lavaplaan.

Kontsert toimub 22. mai 2019 kell 17.00 Viljandi Pärimusmuusika Aida suures saalis. Minuga koos astuvad lavale ansamblikaaslased, kellega ka igapäeva elus koos musitseerime. Kaasmuusikuteks on Tanel Sakrits(mandoliin), Hans Mihkel Vares(mandoliin), Sten Aamer(mandoliin), Kelly Veinberg(viul), Mats Piho(ukulele bass), Villu Talsi(kitarr) ning Jaanus Põlder(mandoliin). Helitehnik on Dmitry Demchenko.

Täna oma erialaõpetajat ja lõputöö juhendajat Villu Talsit, kaasmuusikuid, Eesti Pärimusmuusika Keskust ning TÜ VKA-t.

1 ÕPIKOGEKUSTE KIRJELDUS JA ANALÜÜS

Selles peatükis käsitlen oma õpinguid lapsepõlves, ülikoolis ning kogemust väljaspool kooli.

1.1 Muusika õppimine lapsepõlves

Minu muusikaline tee sai alguse, kui ma olin parasjagu minemas teise klassi. Alustasin õpinguid Kiviõli Kunstide Koolis, kus minu eriala õpetajaks sai Untsakates figureeriv armastatud mandoliinimängija Jaanus Põlder.

Mandoliin on keelpill, mis on pärit Itaaliast. Seda on lihtne õppida ja sama lihtne ka õpetada. Lautost välja arenenud ja praeguse kuju omandanud mänguriist on araablaste poolt 13. sajandil meie kontinendile toodud. Levima hakkas mandoliin just Euroopas (eriti rändlaulikute saatetpillina) ning omandas suure tähtsuse just kodus muusitseerimises (Marvet 1974, lk 3).

Eestisse jõudis mandoliin arvatavasti 19. sajandil. Sellel ajal levis mandoliin moepillina laialt üle nii Euroopa kui ka Ameerika. Ei ole täpselt teada, kui palju on mandoliini eesti rahvamuusikas mängitud ning põhjuseks on see, et eriuurimusi sellest pillist Eestis tehtud pole. Spekulatsiooni põhjal võib öelda, et tõenäoliselt hakkasid eeskätt mandoliini rohkem kasutama linnakodanikud alles 19.-20. sajandi vahetusel. Samal ajal valmistati mandoliine näiteks August Kristali Kunstkeelpillide Tööstuses (Kont-Rahtola 2008, lk 92).

Esialgu läksin Jaanuse juurde ideega, et ma soovin õppida kitarri, kuid sain kohe kurva vestluse osaliseks. Nimelt olid mu käed liiga lühikesed, et mängida kitarri ja see oleks tähendanud seda, et ma oleks pidanud alustama väiksest kitarrist. Jaanus seletas mu vanematele, et peate ostma mitu kitarri ja see läheb kulukaks aga on olemas pill nimega mandoliin, mille mängimine on alguses hoopis lihtsam ja ei nõua nii suuri väljaminekuid. Sama taktikat kasutas Jaanus Põlder ka oma õpilase Villu Talsi peal. Sellel teemal enam pikemat arutelu ei tekinud ja nädal hiljem avastasingi end muusikapoest koos vanavanematega. Mulle toodi hunnikus mandoliine ette, kuid kõik nad olid itaalia- või vene

tüüpi mandoliinid. Itaalia pillid olid tagant väga kumera kaanega ja nägid minu arvates väga ebaatraktiivsed välja ning vene pillid olid ka lihtsalt aegunud välimusega aga siis toodi mulle firma Stagg mandoliin, mis oli disainitud *sun-burst* stiilis. Sellest sai minu esimene mandoliin.

Mandoliini õppisin Jaanuse juures kokku 8 aastat. Kaheksa aasta jooksul näitas Jaanus väga palju just seda, kuidas nautida hetki viies mind erinevatesse laagritesse ja esinemistele, mis andsid tugeva tõuke, et aru saada, mis on muusika. Lisaks muusikale õpetas Seda kõike toetas ka Jaanuse õpetamise meetod- pilli mängiti kuulmise järgi.

11. aastat tagasi (2008. a.) esinesin esimest korda Viljandi Pärimusmuusika festivalil. Selle festivali jaoks pani Jaanus kokku ansambli oma õpilastest. Koosseisu kuulusid Sten Aamer, Jürgen Sai, Kristjan Kuusmik, Jaanus Põlder, Martin Tauts ja Karl Robert Põlder. Lisaks sain kogemuse mängida kahes orkestris- Virumaa noorteorkester ning Eesti mandoliiniorkester. Lisaks kõigele toimus väga palju pärimuslaagreid üle Eesti, tänu millele on minus siiani tugev pärimusmuusika pisik.

Põhikooli lõpus hakkas mulle huvi pakkuma jälle kitarr. Kogusin suvel tööd tehes endale raha ning sain esimese Yamaha kitarrini ning võtsin isegi pool aastat kitarrini tunde. Kitarritunnid mulle huvi ei pakkunud ning hakkasin tegema rokkmuusikat ja see elas oma elu pärimusmuusikast lahus. Tegime ansambli, millega terve keskkooli saime valjult mängida, kuid siis lõppes keskkool ja oli vaja eluga edasi liikuda. Esimene ja ainuke valik tundus siiski TÜ VKA ja pärimusmuusika.

Uurisin, millal katsed on ja otsustasin sõita Ida-Virumaalt Viljandisse. Isa ütles veel, et ära selle autoga küll mine, et sa jääd tee peale. Aga noorus ja uljus, mis minu sees olid, ütlesid mulle, et mis selle autoga ikka juhtub. Jõudsin 1,5h sõita Viljandi poole ja auto äkitselt enam edasi ei sõida ning jääb seisma. Keerasin end siis teepervele, haarasin autost pilli ja hakkasin hääletama. Kõige kiuste hakkas muidugi veel vihma sadama. Lõpuks jõudsin siiski Viljandisse, pilve tagant tuli päike välja ja läksin katsetele. Katsed olid väga närvilised minu jaoks, sest ma pole kunagi harjunud pilli mängima üksi ning kõige hirmutavam asja juures oli Juhan Suits. Minu vastas istub habemes mees, teksatagi seljas ja vaatab mulle sügavalt silma nagu ta tahaks mulle ise näidata, kuidas muusikat mängitakse. Hiljem selgus, et Juhan

on hoopis väga muhe ja huvitav inimene. Katsed sooritasin edukalt ning alustasin mandoliini erialal õpinguid Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemias.

1.2 Eriala õpingud TÜ VKA-s

Eriala õpinguid alustasin ma TÜ VKA-s 2015. aastal ning esimene aasta kätkes endas väga palju kohanemist ja arusaamist, mis see ülikool tegelikult on. Eriala alustasime pillimängu ümberõppimisega. Villu oli palju tegelenud parema käe tehnikaga ning minul oli see väga halvas seisus. Jaanus ei nõudnud parema käe tehnika jälgimist, kuid ülikoolis oli vaja rohkem kvaliteedile keskenduda. Parema käe puhul tuleb jälgida rütmikat. Käsi liigub kogu aeg üles-alla, kuid minu käsi ei allunud sellele tehnikale. Liigutasin kätt vastavalt tundele, mugavusele ja juhuslikkusele. Tänapäevaks on see paranenud väga palju ning on minu pillimängule väga palju kaasa aidanud. Teine suur väljakutse oli noodist mängimine, sest varasemalt olin ma muusikat õppinud ainult tabulatuuri ja kuulmise järgi.

Teisel aastal keskendusime ainult Eesti pärimusmuusikale. Tol aastal õppisin jäljendama Pärnumaa viiuldajat Mihkel Toomi. Tori pillimehed tegi omal ajal rahvamuusikute ringreisidega laiemalt kuulsaks samast kandist pärit August Pulst. Mihkel Toom (Lepiku Mihkel, 1873–1958) oli Tori kihelkonna kuulsamaid pulmapillimehi. Viiulit hakkas ta õppima 6-aastasena, 18-aastaselt mängis juba pulmades, talgutel ja jootudel. Kõige rohkem aega oli mängimas käimiseks enne naisevõttu, 19. sajandi lõpukümnen. August Pulst on kirjeldanud Mihkel Toomi hoogsat mängu: “Püsti seistes lõi jalaga takti ligi. Vahel pani jala pingile või istmele, piibu suhu ja siis laskis poognal käia, nii et viiul vingus käes, pea tudises ja piip hüppas suus.” (Eesti rahvamuusika antoloogia, Mihkel Toom). Tema mängustiil oli väga lustlik ning andis läbi vanade salvestiste edasi palju energiat. Rõhk oli just nootide pikkusel ja rütmikal. Käsikäes käis tunnis ka nende lugude noodistamine salvestuste järgi ning seal tuli just tähele panna muusikas kaunistusi ning nende kaunistuste jäljendamine andiski võimaluse mängida mandoliinil sarnaselt viiuldajale. Tähele tuli panna ka poogendust, kuid see oli asja kõige keerulisem osa, sest viiuliga kokkupuude oli senimaani olnud minimaalne. Teise aasta keskel avastasin enda jaoks aga oktavmandoliini. Minu üheks suuremaks eeskujuks on olnud ansambel Gjangsta ja siis tundsin, et mandoliin pole päris minu pill, sest on kõlaliselt liiga kõrge, kuid kitarr ma ka ei taha mängida. Siis tuli meelde, et Jalmar Vabarna on ju mänginud oktavmandoliini ning kirjutasin talle huviga proovida pilli. Jalmar oli väga avatud sellele ja lubas laenata oma pilli mulle. Kuu aega hiljem ostsin Jalmarilt selle pilli ära.

Teisel aastal alustasin projektiga Rändmandoliin, mille käigus käisin külas mind inspireerivatel muusikutel ja mängisin nendega koos loo või kaks ning tegin nendega intervjuu. Kui see idee sündis, siis ei olnud mul veel ühtegi ansamblit, kus ennast muusikaga väljendada ja tundsin ennast üksiku hundina. Järgmine samm oligi leida väljund ning selleks sai eriprojekt Rändmandoliin. See on minu kui muusiku jaoks väga oluline, sest sain koostööd teha mitmete hinnatud muusikutega ja tundsin, et annan muusikuna midagi väga olulist edasi.

Kolmandal aastal tundsin, et keskendun väga palju oktavmandoliini mängimisele ja soovisin alustada õpinguid oktavmandoliini erialal. Oktavmandoliin pole Eestis väga laialdaselt leviv pill ja see tekitas minus väga suure kire, et mängida just seda. Oktavmandoliin häälestatakse oktaavi jagu madalamaks kui seda on mandoliin (Põlder 1996, lk 44). Tegelesime Villuga väga palju just harmoonia mängimisele. Õppisime mängima lugusid nii, et mängin harmooniat ja meloodiat samal ajal. Väga palju keskendusime ka sõrmestusele, sest selle pilli kael oli kaks korda pikem kui tavalisel mandoliinil. Tavapärase mandoliini sõrmestusega ei olnud võimalik enam oktavmandoliini peal mängida ja pidin kasutama palju rohkem väikest sõrme. Seoses selle pilli pikkusega tekkisid ka hädad. Käsi oli tihtipeale krampis ning segas minu õpinguid kui ka muusiku elu. Detsembri kuus muretsesin endale uue oktavmandoliini, mille kael oli tunduvalt lühem ning olukord krampidega ka paranes. Tol aastal oli minu kui muusiku jaoks väga oluline, sest sündis ansambel MandoTrio, kellega andsime kevadel välja ka oma debüütalbumi nimega „Ilma sünnib“, millele oli väga positiivne tagasiside. Oleme leidnud ansambliga väljundi ja saame aastaringselt esitada muusikat, mis on meile tähtis.

MandoTrio on kolmest energiat täis noorest mandoliinimängijast koosnev pärimusklassikat ning omaloomingut viljelev koosseis, mis sai alguse selleks, et mängida tudengitriina Viljandi tantsumajas. Pärast meeleolukat õhtut Viljandis otsustasid agarad mandoliiniõppurid jätkata koos mängimist ja kõigile topeltkeelte tärina jagamist. Aga miks mandoliinid? Sest kunagi ei saa neil küllalt ei mandoliinipolkast ning veidi mandoliinitremolot vaid lisab peole vunki juurde! Ja olgem ausad - kui tihti te ikka trehvate kolme mandoliinimängijat koos ühes ruumis?! MandoTrio missiooniks on saanud nakatada inimesi mandoliinihullusesse. Hans on pärit Tallinnast, Kristjan Liimalast ning Tanel Jõgevalt, kuid neid on üle Eesti kokku toonud Viljandi, TÜVKA ja põline kiindumus

mandoliinidesse pärimusmuusikas. Ansambli moodustavad: Hans-Mihkel Vares, Tanel Sakrits ja Kristjan Kuusmik(www.folk.ee).

Neljas aasta TÜ VKA-s on minu jaoks olnud suuresti kordamise aasta. Tegelesime erialas sellega, millega varasematel aastatel ja õppisime repertuaari. Teisel aastapoolal eriala tunde enam ei toimunud ja siis sündis uus ansambel, mille nimi on „Fropp“. Seal mängin ma kitarri, sest sinna muusikasse sobis kitarri sumedus. Neljanda aasta talvel avastasin endas jälle pisiku, mis hoolis kitarrimängust.

Eriala teadmised on andnud mulle võimaluse teha kahte ansamblit, luua oma ansamblitele muusikat, teha arranžeringuid vastavalt kogemustele ja oskustele, koostööd mitmete hinnatud ja tuntud muusikutega (Silver Sepp, Jalmar Vabarna, Kulno Malva, Kristjan Priks, Kristiina Ehin, Villu Talsi).

2 KONTSERDI KONTSEPTSIOON JA REPERTUAAR

Diplomikontserdi kestvus on umbes 30 minutit ning kontserdi eesmärk on teha kokkuvõte ja ülevaade senisest muusikaliselt elu, mis hõlmab endas õpinguid enne ülikooli, TÜ VKAs ja väljaspool kooli.

Kontsert kannab nime „Ei mandoliinid läe meelest“. See lause tuleneb laulust „Mandoliinid öös“. Olles õppinud mandoliini, mänginud kitarr, leidnud end oktavmandoliinimängijana, kuid siiski on minu alustala muusikas ikkagi mandoliin ning see on osa minu igapäeva elust siiani.

Kõik palad on minu jaoks omamoodi tähtsad, järgnevalt kirjeldan, miks.

2.1 Mihkli 1 polka + aadu polka

Teisel aastal jäljendasime mandoliini peal Pärnumaa viiuldajaid ning põhiliselt keskendusime just Mihkel Toomi jäljendamisele. Kontserti algab Mihkel Toomi polkaga, mis kannab nime Mihkli I polka. Sellele loole on väga sarnase tundega ka lugu Aadu polka, mis pärineb Jaan Palult, kes on Kihnu viiuldaja.

Lugu mängides kasutan palju hammer-on tehnikat, kus seotakse kaks eri kõrgusel olevat heli, kuid ühest krihvivahest teise libistamise asemel lüüakse sõrmega sama keele teist heli vastavas vahes (Põlder 1996, lk 28). Hammer-on tehnikat kasutan Mihkel Toomile iseloomuliku poogenduse jäljendamiseks.

Mihkli I polka on minu jaoks saanud väga tähtsaks. Mängin seda ka koos oma ansambliga MandoTrio ning loo leiab MandoTrio albumilt „Ilma sünnib“. Aadu polka on õpitud Viljandis kaasõpilastega koos musitseerimise käigus ning hiljem alles arhiivisalvestise järgi.

2.2 Minoorne labajalg

Minoorne labajalg on vaieldamatu lemmik instrumentaalne pärimuslugu minu repertuaaris. Lisaks mitmetele polkadele kavas annab Minoorne labajalg väga tugeva erinevuse ja erilisuse.

Minoorne labajalg on üks vähestest minoor helistikus olevaid rahvapäraseid labajalgu Eestis ning seda nauditavamaks teeb selle loo erilisus.

2.3 Külapolka

Külapolka on Ruuben Kesleri poolt arhiivi mängitud polka. Ruuben Kesler oli viiuldaja minu kodukandis Ida-Virumaal. Loo õppisin Villu Talsilt ning esitasime seda Villu Talsi ja Sten Aameriga koos Narvas „Vana Kannel XII“. Vaivara ja Narva esitlemisel.

Lugu mängin kitarriga ning kasutan kitarril häälestust, mis imiteerib mandoliini häälestust(kaks ülemist keelt on A-E), kuid ülejäänud häälestus on lahtine D(D-G-D-F#).

2.4 Mandoliini polka

Mandoliini polka on polka, mis on õpitud minu esimeselt mandoliiniõpetajalt Jaanus Põlderilt. Jaanus sai selle loo oma õpetajalt Indrek Kaldalt, kes omakorda õppis selle Taivo Linnalt. Mandoliini polkat tuntakse rahva hulgas ka nimega Võidumarss, mis on lõõtspilli mängijate seas väga populaarne.

2014. aastal käisime Eesti mandoliiniorkestriga pillipeol ning rongkäigul mängisime terve tee ühte ja sama lugu, milleks oli loomulikult mandoliini polka. Mandoliini polka ehk Võidumarss tuleb esitusele koos Sten Aamer, Villu Talsi ja Jaanus Põlderiga.

2.5 Suveootus

Suveootus on kirjutatud Sten Aameri poolt ning on ainuke lugu kontsertkavas, mis kaasab endas vokaali. Laulu laulab eest Sten Aamer.

Ansamblistesse kuuluvad Sten Aamer, kes mängib mandoliini ja laulab, Kelly Veinberg viiulil ja taustalaulja, Mats Piho ukulele bassil ning Kristjan Kuusmik kitarril.

2.6 Ida-Reiv

Ida-Reiv on Kristjan Kuusmiku autorilooming. Lugu on pühendatud Ida-Virumaale ning Kristjani kodukohale Liimala, sest just seal see lugu sündis. Esitusele tuleb see ansambliga MandoTrio.

Ansambel sai alguse 2016. aasta oktoobris, kui olime kutsutud Pärimusmuusika aidas toimuvasse tantsumajja tudengitrioks. 2017. aasta jaanuari lõpus esinesime ka Mooste tantsumajas ning otsustasime asjaga tõsisemalt tegelema hakata: töötada välja oma repertuaar, sättida ühised eesmärgid, teha regulaarselt proove. Esialgselt koosnes bänd kolmest mandoliinist, kuid pärast seda, kui bändi liige Kristjan Kuusmik endale oktavmandoliini soetas, on koosseisu jäänud eelmainitud instrument ja kaks mandoliini (Vares, H.M 2017, lk 16).

3 ETTEVALMISTUSPROTSESS

3.1 Diplomikontserdi proovid

Kontserdikava esimesed 3 lugu mängin ma üksinda ning neid harjutasin iseseisvalt. Eraldi graafikut ei olnud selle jaoks. Kontserdil neljanda loona mängin koos Villu Talsi, Sten Aameri ja Jaanus Põlderiga koos. Selle koosseisu jaoks eraldi proovi pole ettenähtud. Viienda pala jaoks oleme saanud kokku ansambliga Fropp iga nädalaselt mitu korda. Kuuenda loona mängin koos ansambliga MandoTrio, kellega saame samuti regulaarselt kokku.

3.2 Diplomikontserdi promovideo

Diplomikontserdi jaoks oli tarvis teha igal õpilasel ennast tutvustav video ning selle jaoks kasutasin vana videot, kus Kiviõli Kunstidekoolis mängin mandoliini koos Sten Aameri, Villu Talsi ja Jaanus Põlderiga. Videole rääkisin peale kontserti tutvustavat infot.

KOKKUVÕTE

Loov-praktilise lõputöö kirjaliku osa eesmärk on anda lühike ülevaade diplomikontserdi kontseptsioonist ning õpikogemusest.

Kontserdi eesmärk on tutvustada minu mängustiili ja muusikastiili eelistusi. Suurimateks mõjutajateks on olnud Jaanus Põlder, Villu Talsi, lisaks paljud õppejõud ning kaastudengid. Nemad on suutnud mind kõige rohkem mõjutada ning suunata erinevate muusikastiilide, mängutehnikate ja arusaamisteni muusikas.

Kontsert koosneb omaloomingust ning eesti pärimusmuusikast. Pärimusmuusika lood valisin iseloomustama minu elukäiku muusikas ning omaloomingulised palad esindama loovust.

Lõputöö esimeses osas tutvustasin ja analüüsisin oma õpikogemust, õpinguid lapseas ning ülikoolis, teises osas kirjeldasin kontserdi repertuaari ning kolmandas andsin lühikese ülevaate ettevalmistusprotsessist.

KASUTATUD ALLIKAD

- **MandoTrio.** *http://folk.ee/artikkel/1190-mandotrio*
- **Marvet, V & Uiga, U** 1974. *Mandoliiniõpik*. Tallinn: Eesti Raamat.
- **Toom, Mihkel** *Eesti rahvamuusika antoloogia*
https://www.folklore.ee/pubte/eraamat/rahvamuusika/ee/Esitaja-Mihkel-Toom
- **Põlder, J.** 1996. *Mandoliiniõpik*. [Diplomitöö]. Viljandi: Viljandi Kultuurikolledž.
- **Tõnurist, I; Sünter, A; Kivisilla, T; Kont-Rahtola, A; Hainsoo, M; Jaago, C & Noormaa, T.** 2008. *Eesti Rahvapäille*. Tallinn-Viljandi: Ajakirjade Kirjastus.
- **Vares, H. M.** 2017. *Eesti rahvapäraste viiulilugude interpreteerimine mandoliinil Gustav Lindströmi helisalvestatud polkade ja labajalgade näitel*. Viljandi: Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemia. [Seminaritöö]
- **Õunapuu, L.** 2016. *Metoodiline juhend bakalaureuse-, seminari-, magistri-, lõputööde, referaadi ja essee koostamiseks ning vormistamiseks*. Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemia.
https://www.kultuur.ut.ee/sites/default/files/vka/vka_kirjalike_toode_metoodiline_juhend_2016.pdf

LISAD

Lisa 1. Diplomikontserdi kava

Jrk. Nr.	Pealkiri	Viited	Koosseis
1	Mihkli I polka ja Aadu polka	ERA, Pl 2 B2 < Pärnumaa, Tori khk, Hannase k – H. Tampere, A. Pulst 1937. a < Mihkel Toom, 63 a. ning ERA, Pl 59 B4 < Kihnu, Linaküla – Herbert Tampere, August Pulst Riigi Ringhäälingus 1937. a < Jaan Palu, 54 a.	Oktavmandoliin
2	Minoorne labajalg	Noodikogu „Eesti rahvaviisid kitarrile“, Kristo Käo, 2008, lk 26	Oktavmandoliin
3	Küla polka	ERA, Pl. 74 < Jõhvi, Jõhvi v., Vasavere k. - Herbert Tampere; August Pulst < Ruuben Kesler, 60 a. (02.12.1938)	Kitarr
4	Mandoliini polka	CD Gjangsta „Vat mina olen mees“ lugu nr. 7	Oktavmandoliin, kitarr, kaks mandoliini

5	Suveootus	Sten Aamer autorilooming	Mandoliin, oktavmandoliin, kitarr, viiul
6	Ida-reiv	Kristjan Kuusmiku autorilooming	Kaks mandoliini, oktavmandoliin

Lisa 2. Lavaplaanid

1. ja 2. lugu

3. lugu

4. lugu

5. lugu

6. lugu

Lisa 3. Noodistused

1. Mihkli I polka + Aadu polka

A

B

Noodistanud Cätlin Mägi (2015).

A

B

Noodistanud Cätlin Mägi (2014).

2. Minoorne labajalg

9

17

Noodistanud Kristjan Kuusmik (2019).

3. Küla polka

Noodistanud Kristjan Kuusmik (2019).

4. Mandoliini polka

Noodistanud Kristjan Kuusmik (2019).

SUMMARY

In the written part of the creative-practical diploma paper, I am giving an overview of my musical background and my studies. My creative-practical diploma concert is named „Never forgot mandolins“.

The concert's main goal is to introduce my playing technique and music style preferences. The biggest influencers are Jaanus Põlder, Villu Talsi, many teachers, and students. They have influenced me most and they helped me to understand different music styles and playing techniques.

In my concert, I play original and Estonian traditional tunes. Traditional tunes are chosen to describe my preferences in traditional music and original tunes to show my creativity.

In the first part of the creative-practical diploma paper I introduce and analyze my studies in childhood and university, in the second part I describe repertoire and in the third part I give an overview about the preparations for the concert.

Lihtlitsents lõputöö reprodutseerimiseks ja lõputöö üldsusele kättesaadavaks tegemiseks
Mina, Kristjan Kuusmik (sünnikuupäev: 03.07.1996),

1. annan Tartu Ülikoolile tasuta loa (lihtlitsentsi) enda loodud teose „Ei mandoliin läe meelest“, mille juhendaja on Villu Talsi,

1.1 reprodutseerimiseks säilitamise ja üldsusele kättesaadavaks tegemise eesmärgil, sealhulgas digitaalarhiivi DSpace-is lisamise eesmärgil kuni autoriõiguse kehtivuse tähtaja lõppemiseni;

1.2 üldsusele kättesaadavaks tegemiseks Tartu Ülikooli veebikeskkonna kaudu, sealhulgas digitaalarhiivi DSpace'i kaudu kuni autoriõiguse kehtivuse tähtaja lõppemiseni.

2. olen teadlik, et punktis 1 nimetatud õigused jäävad alles ka autorile.

3. kinnitan, et lihtlitsentsi andmisega ei rikuta teiste isikute intellektuaalomandi ega isikuandmete kaitse seadusest tulenevaid õigusi.

Viljandis, 15. mail 2019.